

mumsgrænserne for anmeldelsespligtige Ejendommens Grundværdi til henholdsvis 12 000 Kr., 20 000 Kr. og 40 000 Kr., medens Loven af 1943 omhandler Ejendomme, hvis Grundværdi ligger over de nævnte Beløb. Bestemmelserne er derhos begrænset til egentlige Landbrugsejendomme.

Disse Bestemmelser, som blev indført ved Lov Nr. 357 af 26. August 1941, har ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget „i Praksis vist sig kun at have ringe Betydning for Fremskaffelsen af Udstykningsjord. Bortset fra enkelte nedbrændte Ejendomme, som erfaringsmæssigt alligevel vilde være blevet tilbudt Statens Jordlovsudvalg, har Udvalget ikke haft noget Udbytte af Anmeldelsespligten, som tilmed vides overtraadt gentagne Gange, hvad der under den gældende Lovgivning ikke har kunnet forhindres. Endvidere har Jordlovsudvalget i flere Tilfælde været Vidne til, at andre Liebhaveere afgav større Tilbud, end Udvalget ansaa for forsvarligt, og derved erhvervede udstykningstjenlige Ejendomme.

Det sidstnævnte Forhold maa antages at staa i Forbindelse med den abnorme Prisudvikling i Krigsaarene; men selv om dette Forhold ændres, er der alligevel i Krigsaarene opstaaet en saa betydelig Trang til Oprettelse af mindre Landbrug og til Supplering af de for smaa Landbrug, at Regeringen anser det for nødvendigt at fremskaffe mere Udstykningsjord. Under nedadgaaende Konjunkturer kan det vel ventes, at Udbudet af Ejendomme til Udstykning vil stige, og at Statens Jordlovsudvalg, som er i Stand til at erlægge Købesummen kontant, vil blive betragtet som en god Køber, men desuagtet maa Regeringen anse det for rimeligt, at alle større Landbrugsejendomme, som ønskes afhændet, først skal tilbydes Udvalget. Herved faar Udvalget Adgang til at se paa disse Ejendomme, skønne over deres Anvendelighed til Udstykning og forhandle med Ejerne om en passende og forsvarlig Pris. I denne Forhandling vil Udvalget, som anført, gennemgaaende staa stærkt og erfaringsmæssigt have gode Muligheder for Køb af Udstykningsjord paa gunstige Vilkaar.

Af Hensyn til den herskende Trang til Oprettelse af nye Landbrug, som ikke alene skyldes et udbredt Ønske hos Landbougdommen, men ogsaa Nødvendigheden af at dæmme op for Indvandringen til Byerne, anser Regeringen det for rimeligt, at *alle Ejendomme over en bestemt Størrelse skal tilbydes Statens Jordlovsudvalg, før de udbydes til andre*, og at der sikres Udvalget en passende Frist og fornøden Arbejdsro. Naar der samtidigt tages Hensyn til Familiernes Interesser i at bevare Slægtsejendomme i Familien, og naar Pligten til at give Jordlovsudvalget Forkøbsret afhænger af Ejerenes Ønske om at sælge og ikke forhindrer Afhændelse af mindre Arealer til